

C46 – BIN4

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

12 december 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de inwerkingtreding van het besluit van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onverenigbaarheden die vervat zijn in het Gemeentedecreet	3

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de inwerkingtreding van het besluit van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de minister, geachte collega's, in het Belgisch Staatsblad van 13 november 2006 is het besluit van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten, verschenen. Binnen de gemeenten is hierover wat ongerustheid omdat er overeenkomstig artikel 57 en artikel 58 nieuwe bepalingen gelden voor het meerjarenplan van het eredienstbestuur voor de periode 2008-2013, vooral voor het budget 2008. Artikel 58 van het vernoemde besluit stelt dat "de bepalingen van het besluit slechts gelden voor de eredienstbesturen van de erediensten die de minister op vrijwillige basis als proefbesturen aanstelt, evenwel behoudens wat betreft het meerjarenplan". Dat betekent dat het meerjarenplan 2008-2013 reeds eind juni 2007 door het eredienstbestuur vastgesteld zou moeten zijn. Zo'n meerjarenplan veronderstelt toch heel wat denkwerk en niet alle eredienstbesturen zijn daarvoor uitgerust.

Daarom wordt er vanuit de gemeenten en provincies op gewezen dat de voorziene timing moeilijk haalbaar is en vanuit de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten wordt aangedrongen op een uitstel van de inwerkingtreding van dit besluit. Uitstel zou volgens de VVSG moeten toelaten om op basis van praktijkervaringen van de proefbesturen die door de minister zijn aangeduid, de regelgeving zo nodig aan te passen en zou de besturen van de erediensten alsook de gemeentebesturen, een opleiding kunnen geven en de mogelijkheid geven om zich fatsoenlijk voor te bereiden.

Ik veronderstel dat de minister wel overlegd heeft met gemeenten en provincies over de krachtlijnen van het besluit. Is de vraag om uitstel van de gemeenten en de VVSG tot bij de minister gekomen? Om welke redenen wordt er blijkbaar niet op ingegaan? Een realistische timing vereist dat de opgelegde invoering van de nieuwe regels zowel voor de pilootbesturen als voor de andere eredienstbesturen uitgesteld wordt, volgens nog nader te bepalen modaliteiten. Hoe staat de minister tegenover

dat uitstel? Kan de Vlaamse overheid de eredienstbesturen ondersteunen om tot een goede meerjarenplanning te komen? Plant de minister een evaluatie van het nu doorgevoerde nieuwe financiële systeem en hoe zou die evaluatie concreet verlopen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Geachte collega's, ik vind het goed dat de heer Van den Heuvel deze problematiek aankaart. Men hoort er weinig over en wat de erediensten betreft, zijn er helemaal geen problemen. De katholieke eredienst heeft spontaan 23 besturen aanbevolen om te starten met een proefproject. 2007 is een bijzonder jaar, de eigenlijke implementatie gebeurt in 2008. 23 katholieke eredienstbesturen, een anglicaans bestuur en een orthodox zullen werken als proefproject in 2007. We zijn tot dit resultaat gekomen in overleg met de betrokken erediensten.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten, voert de Vlaamse Regering het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en de werking van de erkende erediensten uit.

Over de krachtlijnen van dit besluit van de Vlaamse Regering werd overleg gepleegd met de representatieve organen van de erkende erediensten en met de VVSG en de VVP. Op 22 maart 2006 werden de grote lijnen van het ontwerp voorgesteld op een vergadering met die betrokken partijen. Op 22 mei 2006 en 16 augustus 2006 werden versies van het ontwerpbesluit overgemaakt. Daarbij werden de betrokkenen steeds uitgenodigd om hun opmerkingen en bedenkingen over te maken. Op 10 april 2006 hebben de VVSG en de VVP een eerste reactie bezorgd, op 6 juni 2006 gevolgd door een uitgebreidere reactie.

De VVSG en de VVP hebben in dat overleg inderdaad gevraagd of uitstel mogelijk was. Het decreet van 7 mei 2004 laat wat dat betreft echter geen ruimte: het financiële luik moet volgens artikel 277 uiterlijk op 1 januari 2007 in werking treden. Het besluit van de Vlaamse Regering hanteert dus de uiterste datum die door de decreetgever mogelijk gemaakt wordt. Bovendien legt dat besluit een gefaseerde inwerkingtreding op, waarbij het nieuwe stelsel volledig in werking treedt vanaf het meerjarenplan 2008-2013 en het budget voor 2008. De volledige implementatie krijgen we dus vanaf 2008. Voor het boekjaar 2007 blijft de oude regelgeving onverkort van kracht, zij het met een overgangsregeling

voor wat de gehanteerde terminologie betreft. Zo spreken we voortaan van ‘exploitatie’ in plaats van ‘gewone dienst’ en van ‘investeringen’ in plaats van ‘buitengewone dienst’. Dat is de huidige terminologie, zoals zij ook in het decreet van mei 2004 is opgenomen.

Doordat het decreet heel de financiële cyclus koppelt aan het meerjarenplan en de afspraken die daarin worden gemaakt, moet de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel logisch gezien ook gekoppeld worden aan het nieuwe meerjarenplan en dus ingaan vanaf het boekjaar 2008.

Voor wat vraag drie betreft: we gaan hen niet zonder oriëntatie en hulp de wereld insturen. De decreetgever heeft de Vlaamse Regering als uiterste datum van inwerkingtreding 1 januari 2007 opgelegd. Van deze datum kan niet worden afgeweken zonder een wijziging aan het decreet, maar daartoe zijn geen initiatieven gepland.

De moeilijke haalbaarheid van de inwerkingtreding moet worden genuanceerd, aangezien de modale besturen van de eredienst in 2007 enkel het meerjarenplan 2008-2013 en het budget voor 2008, dat daar onmiddellijk uit volgt, moeten opstellen. Het budget 2008 is eigenlijk een concretisering van de meerjarenplanning voor de periode 2008-2013. Voor het overige blijft alles nog bij het oude. Aangezien dat meerjarenplan een nieuw gegeven is voor deze besturen, is het onvermijdelijk dat de invoering ervan gepaard gaat met een leerproces, onafhankelijk van het ogenblik waarop het wordt ingevoerd. Het agentschap voor Binnenlands Bestuur voorziet met het oog op de invoering van de meerjarenplanning in een intensieve begeleiding van de proefbesturen.

Er zullen in de provinciehoofdsteden studiedagen worden georganiseerd door de provinciale afdelingen van Binnenlands Bestuur. Men kan ook via telefoon en internet contact opnemen met het ABB en het centrale bestuur in Brussel. Er zal daar een soort van contactpunt worden georganiseerd om al wie vragen heeft te ondersteunen.

Wij kiezen hier voor een eenvoudig principe. We zullen werken volgens de principes van de kasboekhouding. Je moet de context een beetje kennen. Vaak gaat het hier om mensen die werken vanuit de eigen ervaring als afgevaardigde in de kerkfabriek. Vaak zijn dat gepensioneerde leerkrachten, mensen die zich op die manier nog verdienstelijk maken. Het zijn vaak mensen die heel keurig en heel precies zijn. Je moet dat niet professionaliseren. Het is juist dat het hier om geld gaat, en dat geeft een duidelijke link naar de belastingbetaler. Maar anderzijds moet je er voor zorgen dat die vrijwilligers bezig kunnen blijven. Ze zijn dertig, veertig, vijftig jaar als lid van dat kerkbestuur in dienst geweest. Wie zou het in hun plaats doen? Het gaat wel om geld, maar dit zijn toch geen bedrijven. Er moet een goede boekhouding zijn volgens eenvoudige principes. Zo kom je heel snel terug bij de principes van de kasboekhouding.

Het agentschap voor Binnenlands Bestuur zal vorming organiseren voor de betrokken besturen: de eredienstbesturen en de lokale besturen, die nu het eerstelijnstoezicht krijgen. Ook de lokale besturen, de gemeentelijke overheden, worden bij die vorming ingeschakeld omdat zij dat eerstelijnstoezicht zullen moeten uitoefenen.

De inwerkingtreding van het nieuwe financiële instrumentarium zal nauwgezet worden begeleid. Voor de technische overgang van het oude naar het nieuwe stelsel zullen de besturen met alle praktische vragen terecht kunnen bij de experts van de afdelingen van het agentschap. Zij zullen kunnen rekenen op een intensieve coaching door het agentschap.

We zullen de mensen niet het veld in sturen zonder begeleiding of coaching. Zo willen wij ook – en de getrouwen van deze commissie zullen u dat bevestigen, mijnheer Van den Heuvel – dat het agentschap voor Binnenlands Bestuur in de toekomst functioneert. Het moet niet zeggen wat men fout heeft gedaan, maar mee zoeken hoe men fouten kan vermijden. Het gaat om mensen helpen besturen en ze ondersteunen – of het nu gaat om lokale besturen of om besturen in de sfeer van de erediensten.

Voor wat de laatste vraag betreft: de evaluatie van het nieuwe financiële stelsel is tijdens de inwerkingtreding ervan een permanent proces. De bevindingen van de 25 proefbesturen – 23 katholieke, één anglicaanse en één orthodoxe – zijn wat dat betreft van groot belang. Er was trouwens heel wat belangstelling om aan die proefprojecten deel te nemen. Het agentschap voor Binnenlands Bestuur zal in zijn ondersteunende en coachende rol een permanente evaluatie van het nieuwe stelsel doorvoeren. De evaluatie door de verschillende afdelingen van het agentschap zullen regelmatig worden gecentraliseerd, zodat daaraan de nodige gevolgen kunnen worden gekoppeld.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik moet eerlijk zeggen dat het mij niet verbaast: het ligt in de lijn van de verwachtingen. De kapitale vraag is dat in het veld blijkbaar de afgelopen weken nogal wat twijfel is ontstaan over de paraatheid van de eredienstbesturen om een geloofwaardige meerjarenplanning voor de periode 2008-2013 op te stellen. U stelt dat het decreet in een ultieme ingangsdatum voorziet. Dat is met een kleine decreetswijziging op te lossen. U hebt duidelijk geantwoord dat daar geen sprake van is en dat daar niet op wordt aangestuurd.

Ik veronderstel dat het een meerjarenplan is voor de hele periode 2008-2013, dat het dus geen ‘rollend’ meerjarenprogramma is en niet elk jaar wordt opgeschoven. Daarom is het belangrijk dat we naar een ernstig meerjarenplan gaan. De vraag is er gekomen

vanuit de ongerustheid bij de VVSG en bij verschillende gemeentebesturen. De meest gemotiveerde en meest slagkrachtige erediensbesturen zijn klaar voor die pilootprojecten, maar er zijn 308 gemeenten en dus heel wat meer erediensbesturen dan die 25 die u noemt. Vandaar de vraag: is de overgrote meerderheid van onze erediensbesturen in staat, hebben ze voldoende capaciteit en knowhow om de volgende maanden tot een ernstig meerjarenplan te komen?

Bij de VVSG leeft nu het idee om eventueel via een decreetswijziging een jaar uitstel te verlenen voor de verplichting om een meerjarenplanning op te stellen.

Minister Marino Keulen: Ik ben van nature iemand die altijd neigt naar redelijkheid. De inrichtende macht van de katholieke erediensdienst heeft van meet af aan mee rond de tafel gezeten. Die mensen hebben daar nooit opmerkingen over gemaakt. Maar u hebt gelijk: we hebben 308 gemeenten in Vlaanderen en ongeveer 2000 lokale geloofsgemeenschappen, waarvan ongeveer 1820 die de katholieke erediensdienst vertegenwoordigen. Die zijn daar altijd bij betrokken geweest. Ze hebben een aantal maanden de tijd om die meerjarenplanning op poten te zetten. We organiseren het volgens heel eenvoudige principes. Het agentschap voor Binnenlands Bestuur moet hen ondersteunen en coachen. Er komen daar nog vormingssessies over.

Ik vind dat het nu eenvoudiger is dan vroeger. Buiten de terminologie verandert er in 2007 niets. Er zijn zaken die grotere problemen kunnen doen rijzen. Dit zal zeer snel blijken. We moeten daarover niet panikeren. We beginnen wel in januari 2007, maar op het terrein verandert er pas een en ander vanaf de tweede helft van 2007. De inrichtende machten van de erediensdiensten, ook de katholieke, hebben hier nooit te kennen gegeven dat zij een probleem zouden hebben met de implementatie.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik begrijp dat u voldoende soepel zult zijn voor de indiening van het meerjarenplan 2008-2013. In het decreet staat dat het eind juni 2007 moet ingediend zijn. Het zou wel geapprecieerd worden als u enige soepelheid en begrip aan de dag zou leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de onverenigbaarheden die vervat zijn in het Gemeentedecreet

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, geachte collega's, artikel 11 van het Gemeentedecreet bepaalt welke personen geen deel kunnen uitmaken van de gemeenteraad. Punt 7 van dat artikel stelt meer bepaald: "... dat bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad of echtgenoten, niet samen in de gemeenteraad van dezelfde gemeente mogen zetelen". In de toelichting bij artikel 11 staat: "... dat de onverenigbaarheid inzake bloed- en aanverwantschap zoals voorzien in artikel 73 van de nieuwe Gemeentewet, behouden wordt". In het overzicht van het Belgisch administratief recht van de professoren Dujardin, Van Damme en Vande Lanotte, wordt verklaard dat: "... dergelijk verbod moet verhinderen dat een bepaalde familie een ongeoorloofde druk op de kiezer zou uitoefenen en tevens dat het bestuur van een gemeente in handen zou komen van een bepaalde familie die dan veeleer haar eigen belang dan dat van de gemeente zou nastreven".

Nu de installatie van de gemeenteraden alsmaar dichterbij komt, valt het op dat over deze aangelegenheid nogal wat onduidelijkheid bestaat. Vooral wat het aspect van de aanverwantschap betreft, leven er heel wat vragen over waar deze exact begint en waar deze eindigt. Concreet bestaan er heel wat interpretatieproblemen over de vraag of twee mannen die met twee zussen getrouwd zijn, al dan niet samen in de gemeenteraad mogen zetelen, of omgekeerd. Informatie die via de VVSG werd verspreid, onder andere met betrekking tot de installatie van de OCMW-raden, stelt dat er wat hogervermeld voorbeeld betreft, geen aanverwantschap bestaat tussen beide mannen. Ze zouden dus samen mogen zetelen. Ook de informatie, gegeven door het agentschap Binnenlands Bestuur, schept niet altijd veel duidelijkheid. Zo wordt in een antwoord op een in januari gestelde vraag, gesteld dat "bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad" betekent dat een onverenigbaarheid bestaat tussen schoonbroers. In antwoord op een gelijkaardige vraag, gesteld begin december, wordt dan weer gesteld dat aanverwantschap enkel ontstaat door huwelijk en alleen bestaat voor de bloedverwanten van de mede-echtgenoot. Dit laatste zou betekenen dat twee mannen die met twee zussen getrouwd zijn, toch weer samen in de gemeenteraad mogen zetelen.

In de meest recente uitgave van het 'Praktische handboek voor gemeenterecht' van de hand van professor Dujardin, verschenen in oktober 2006, wordt 'onverenigbaar' vervat in artikel 11, zevende lid, dan weer uitgelegd als volgt. "Mogen dus niet samen zitting hebben in de gemeenteraad: echtgenoten en bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad, vader, schoonvader, schoonzoon...". Zoals u kunt merken, bestaan er over wat als een louter technische aangelegenheid zou kunnen beschouwd worden, heel wat interpretaties. U dient dan ook zo snel mogelijk, en zeker

voor de installatievergaderingen van 2 januari, duidelijkheid te scheppen.

Hoe dient het verbod in artikel 11, zevende lid, exact begrepen te worden? Waar begint en eindigt de aanverwantschap? Kunnen schoonbroers of -zussen, al dan niet samen in de gemeenteraad zetelen?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik kreeg vanmorgen ook een vraag over onverenigbaarheden. Mag een boswachter in een gemeenteraad zitten? De redenering was: een boswachter heeft intussen politionele bevoegdheid gekregen, dus kan het niet.

Minister Marino Keulen: Er is geen onverenigbaarheid voor een boswachter. Maar de betrokkene moet wel eens bekijken wat er in zijn statuut zelf staat. Voor militairen hebben we op een bepaald moment schikkingen moeten treffen, ook op het federale niveau, zodat ze zouden kunnen zetelen. Ook voor de boswachters en de bedienaars van de eredienst werd toen de onverenigbaarheid opgeheven. In principe staat dus niets het lidmaatschap van de gemeenteraad in de weg.

De onverenigbaarheid voor de twee mannen die getrouwd zijn met twee zussen, is een interessante casus. In toepassing van artikel 11, eerste lid, 7°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, kunnen de bloed- of aanverwanten tot en met de tweede graad of echtgenoten niet samen in de gemeenteraad van eenzelfde gemeente zetelen.

Deze onverenigbaarheid tot het zetelen in de gemeenteraad wegens bloed- of aanverwantschap werd ook voorzien in artikel 73 van de nieuwe Gemeentewet. Tijdens het debat is de vraag gesteld of we dit zouden laten bestaan of niet. Sommigen hebben er voor gepleit om dit te schrappen en iedereen die verkozen was, te laten zetelen. Maar er is toen voor gekozen om het bestaande aan te houden.

Volgens een eensgezinde rechtsleer moet het begrip aanverwantschap uitgelegd en verklaard worden volgens het burgerlijk recht, dat wil zeggen aan de hand van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek. Aanverwantschap verbindt een van de echtgenoten met de bloedverwanten van de mede-echtgenoot, bijvoorbeeld ik ten aanzien van de broer van mijn vrouw, of verbindt een persoon met de mede-echtgenoot van een bloedverwant, bijvoorbeeld ik ten aanzien van de vrouw van mijn broer.

Twee mannen die met twee zussen zijn getrouwd, mogen samen in de gemeenteraad zetelen, vermits er geen aanverwantschap tussen hen beiden bestaat. Zoals hiervoor is vermeld, verbindt aanverwantschap immers een van de echtgenoten met de bloedverwanten van de mede-echtgenoot of een persoon met de mede-echtgenoot van

een bloedverwant. Hier is dit dus niet het geval: de mannen zijn niet verbonden met de bloedverwanten van de mede-echtgenoot of met de mede-echtgenoot van een bloedverwant.

En dus kan een persoon niet met de broer of zus van zijn mede-echtgenoot samen in de gemeenteraad zetelen omdat zij aanverwanten zijn. Deze persoon is immers verbonden met de bloedverwanten van de mede-echtgenoot. Bijvoorbeeld niet de broer of de zus van uw echtgenote, mijnheer Verfaillie, want daar is een bloedband via uw vrouw.

Een persoon kan ook niet met de mede-echtgenoot van zijn broer of zus samen in de gemeenteraad zetelen. Er is hier ook sprake van aanverwantschap: hij is immers verbonden met de mede-echtgenoot van een bloedverwant. Bijvoorbeeld niet met de vrouw van uw broer of met de man van uw zus. Schoonbroers en schoonzusters mogen dus niet samen in de gemeenteraad zetelen als zij verbonden zijn met de bloedverwanten van de mede-echtgenoot of met de mede-echtgenoot van een bloedverwant.

Met voorbeelden kun je dit verduidelijken. Als je het zo leest, is het soms nogal verwarrend. We krijgen overigens regelmatig dit soort vragen en het is dus wel goed dat deze vraag hier nu wordt gesteld.

Essentieel is: twee mannen die met twee zussen zijn getrouwd, mogen samen in de gemeenteraad zetelen vermits er geen aanverwantschap tussen hen beiden bestaat. Ik vind het toch belangrijk om dat nog eens te herhalen. Mocht er al een probleem zijn, dan hebben we het bij deze opgelost.

Ik verwijs hiervoor ook nog eens naar het arrest 12.809 van de Raad van State van 8 februari 1968. Daarin stelt de Raad van State dat aanverwantschap de band is die een van de echtgenoten verbindt met de bloedverwanten van de andere. Die band is echter beperkt tot de bloedverwanten. Aanverwantschap is dus de band tussen een gehuwde en alle bloedverwanten van zijn of haar echtgenoot of echtgenote, evenals de band tussen diezelfde persoon en de echtgenoten van zijn of haar eigen bloedverwant.

De heer Jan Verfaillie: Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Het betekent dus heel concreet – en ik moet even redeneren want het is allemaal niet zo gemakkelijk – dat als ik getrouwd ben en mijn schoonzus in dezelfde gemeente woont, ik niet samen met haar in de gemeenteraad kan zetelen, maar wel met de man van mijn schoonzus.

Minister Marino Keulen: Inderdaad. Omdat er een bloedband bestaat tussen uw schoonzus en uw vrouw. Tussen de mannen is er geen bloedverwantschap.

De heer Jan Verfaillie: Ik vind dat wel eigenaardig. Ik had altijd gedacht dat dit volgens de geest van dit decreet uitgesloten was. Dat werd mij altijd zo verteld.

Minister Marino Keulen: Voor mij was dat eerlijk gezegd wel duidelijk. We hebben hier het arrest van de Raad van State. En er zijn de experts van Binnenlands Bestuur. We zijn daar met de kam doorgegaan omdat je, zeker aan de vooravond van de installatievergaderingen en zeker als het om formaliteiten gaat, niet duidelijk genoeg kunt zijn. Zo krijgt iedereen de rechten die hem of haar toekomen, als partij maar ook als verkozenen.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik denk wel dat de meerderheid van de commissie en de meerderheid van de plenaire vergadering die in 2005 het decreet goedkeurden, dachten dat ‘aanverwantschap’ betekende dat, zoals in mijn voorbeeld, de eventuele partner van de schoonzus niet samen met mij in de gemeenteraad kan zetelen.

Minister Marino Keulen: Daar is niets aan veranderd. Men heeft zich daar gehouden aan artikel 73 van de nieuwe Gemeentewet. We hebben dat debat gehad. Wij waren vragende partij om dat open te trekken. De meerderheid was echter een andere mening toegedaan. Je kunt voor elke logica een thesise ontwikkelen. Wij hebben gezegd dat we niet zouden experimenteren en dat we alles bij het oude zouden laten. Het Burgerlijk Wetboek en een arrest van de Raad van State zijn in deze onze handleiding. Er kan wat dat betreft ook geen misverstand zijn.

De heer Jan Verfaillie: Dat is het grote voordeel van deze vraag: er is nu duidelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
